

på beskatning af begrænsede ressourcer. Det deltager vi i SF meget gerne i, og vi synes, det er en opgave, vi skal tage fat på jo før jo bedre. Vi er lidt bekymrede, når vi hører skatteministeren udtale sig, som om vi nærmest overhovedet ikke skal diskutere skat, overhovedet ikke må tænke en tanke om det før 1998. Det mener vi er helt forkert.

Vi mener, der er så mange problemer, der trænger sig på, at jo før vi kan komme i gang med den opgave, jo bedre. Og så vil det vise sig, når vi kommer i gang med sådan en opgave, hvad farve Folketinget har. Hvor mange mørkegrønne der er, og hvor mange lysegrønne der er, og hvor mange der er helt formørkede og ikke har forstået noget som helst af miljøproblematikken endnu.

Jeg er også enig i, at vi skal have kigget på det med pensionskasserne. SF har rejst en forespørgselsdebat om demokrati i pensionskasserne, og den vil vi selvfølgelig også bruge til at sætte fokus på, hvilke muligheder de, der har penge i pensionskasser, har for at påvirke deres midlers anbringelse i en fornuftig retning.

Samlet må jeg sige, at jeg synes, det er bekymrende, at regeringen ikke bare er parat til at gå i gang med at lave den her plan. Det må vi arbejde videre med under udvalgsarbejdet.

Vi enige i, at regeringen har gjort en række ting; det synes vi er godt. Der ligger også nogle muligheder i arbejdsmarkedslovgivningen – for få efter vores mening, vil jeg gerne sige – men først og fremmest er der masser af uløste opgaver, og vi synes, SiD-rapporten fortjener den opbakning, det ville være at lave en konkret handlingsplan med hensyn til, hvordan man fjerner de barrierer, der er for at lave den her meget, meget nyttige dobbeltstrategi, hvor man både løser miljøproblemer og skaber beskæftigelse på én gang.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil sige til hr. Jes Lunde, at med hensyn til det med viljen, som der bliver snakket så meget om her, synes jeg, at vi skal glemme alt det dér med, at vi gerne vil have nogle planer, og så se i øjnene, at viljen er der til, at alt det, der ligger, skal udnyttes maksimalt, for at vi får skabt den højeste grad af grøn beskæftigelse. Det må være holdningen hele vejen igennem, og det må være en opgave, vi kan samles om.

Så vil jeg også gerne kvittere for, at hr. Jes Lunde i sit sidste indlæg sagde, at der nok også

ligger noget i arbejdsmarkedspolitikken, som vi kan bruge. Det mener jeg også helt klart at der gør, også noget, der kan føre os fremad til et videre perspektiv. Det bliver hårdt, og det bliver slidsomt, men vi er parat til opgaven.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Man kunne godt sige, som hr. Ole Vagn Christensen siger: Skulle vi nu ikke glemme alt det om planerne og så bare gå i gang med det praktiske arbejde, skabe de dér arbejdspladser, løse de dér miljøproblemer? Jo fint. Så lad os tage en konkret forhandling om det. Vi er parat i morgen tidlig til at starte på det. Det skal ikke skorte på det.

Det, der kan være vores bekymring, er nemlig, at sidste gang vi havde forhandling om finansloven, kom vi med nogle konkrete forslag; da ville vi gerne have en række konkrete forslag igennem. Vi omdelte såmænd endda SiD-rapporten under finanslovforhandlingerne og sagde, at vi gerne ville diskutere de her konkrete forslag, at vi gerne ville have nogle konkrete bevillinger til at sætte det her i gang, men der skete ingenting. Vi fik ikke tilsagn om noget som helst i de finanslovforhandlinger.

Vi er lidt bekymrede for, at det kan blive virkeligheden igen, næste gang vi skal forhandle om finansloven, at der sker ikke noget som helst konkret. Det er det, der giver os et behov for at lægge pres på regeringen på det her område; det er det, der giver os et behov for at få nogle handlingsplaner og få Miljøministeriet engageret i at tænke på, hvad kan udvikles på dette område, for ellers er vi bange for, at det er noget, der bliver klemt ud og glemt i debatten, når vi skal forhandle finanslov, og vi synes, det ville være dybt utilfredsstillende, hvis det skulle ske én gang til.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Når jeg kom med mine bemærkninger, var det ikke med henblik på de kommende finanslovforhandlinger, for dér får vi selvfølgelig lejlighed til også at få tingene sat i perspektiv, men det var ud fra det, der skal ske i de konkrete handlinger om de forskellige politikområder, der skal gennemføres, og dér er jeg helt sikker på, at SF vil være en kraftig og en god inspirator for, at vi får det bedst mulige ud af det.

Hermed sluttede forhandlingen.